

aandelige og ogsaa materielle Udvikling, nemlig Højskolebevægelsen. Jeg skal gøre opmærksom paa, at den første Højskoleforstander, den betydeligste af dem alle, den Mand, der har lært os, hvorledes en Højskolevirksomhed skal ledes, nemlig Kristen Mikkelsen Kold, var en fattig Skomagerdreng fra Thisted. Han gik ud fra sit Fædrenejhem med tomme Hænder og modtog i hvert Fald til at begynde med ikke megen Støtte ude fra Verden, heller ikke fra Statssamfundet, men han har dog indskrevet sit Navn i vort Undervisningsvæsens Historie paa en saadan Maade, at der neppe er nogen af vor Tids Skolemænd, som paa noget Hold staar ved Siden af ham.

Det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds (L. Rasmussen) mente, at denne Lov vilde blive for dyr for Kommunerne. Det tror jeg ikke, det er jeg ikke bange for. Jeg tror, det her ikke nytter at spare paa Skillingen og lade Daleren gaa. I tidligere Tid var der flere Sogneraad, som misforstode deres Opgave og satte hjemløse Børn i Pleje, hvor de kunde faa dem billigst anbragte. Det har været en dyr Økonomi for adskillige Sogneraad, idet disse Børn, hvis Opdragelse er bleven forsømt, i den voksne Alder ere faldne Kommunerne til Byrde, saa at de, hvor de have sparet Snese af Kroner, paa et senere Trin have maattet udgive Hundreder, ja, maaske Tusinder af Kroner. Jeg tror ikke, det skal afskrække os, selv om Bidragene fra Kommunerne skulde blive noget større end tidligere, thi naar de anvendes paa rette Maade, vil det være af overordentlig stor Betydning baade for de Børn, som vokse op under disse Forhold, og for Kommunerne.

Hermed skal jeg paa det varmeste anbefale Lovforslaget til velvillig Fremme her i Tinget.

Justitsministeren (Alberti): De Udtalelser, der nu ere faldne fra Ordførerne for de forskellige Partier her i Salen, love en god og lykkelig Bane for det foreliggende Lovforslag, og jeg glæder mig over de mange Vink, der fra forskellige Side ere faldne til Vejledning for det eventuelle Udvalg og for mig under de indbyrdes Forhandlinger og for Tinget paa Lovforslagets videre Gang. Det er nemlig en Selvfølge, at naar et Lovforslag af denne Betydning, som spænder over saa stort et Omraade og rækker saa vidt, skal udarbejdes, vil der altid kunne være Punkter, hvor der kan være Tvivl om, hvorvidt

Udarbejdelsen netop har truffet det rette. Jeg har naturligvis haft den Tro og tror fremdeles, at Lovforslaget har truffet det rette, og at det i den Henseende staar paa Højde med alle de andre udmærkede Lovforslag, jeg Tid efter anden har haft den Ære at fremsætte for det høje Ting. Men jeg erkender selvfølgelig, at der kan være forskellige Meninger med Hensyn til dette som om saa meget andet, og jeg er fuldkommen villig til at arbejde sammen med det eventuelle Udvalg og det høje Ting om Forandringer i Lovforslaget.

Det ærede Medlem for Viborg (Sveistrup), som først havde Ordet, mente, at det ikke var rigtigt, at Lovforslaget henviste til de gamle Forordninger og de tidligere Love. Jeg skal dertil sige, at det selvfølgelig ikke er gjort for at sætte disse gamle Forordninger et Monument her i Lovforslaget, men det er gjort af den simple og praktiske Grund, at der paa Grundlag af den ældre Lovgivning efterhaanden har udviklet sig en Praksis, som er af Betydning for alle de forskellige Myndigheder, baade Politimyndigheder og kommunale Myndigheder, som have med denne Art af Sager at gøre, hvorved der er truffet en Række Retsafgørelser, udvekslet en Række Skrivelser, navnlig fra Ministerierne, som det har sin Betydning, at de vedkommende Myndigheder kunne rekrurrere til. Derfor har Lovforslaget ikke lagt an paa at bringe en egentlig Kodifikation af hele Lovgivningen om de uægte Børns og deres Mødres Retsstilling. Thi vilde man det, vilde man derved med eet Slag vælte al gammel Praksis over Ende og maatte begynde paa bar Bund, og det, tror jeg, vilde volde de forskellige Myndigheder, deriblandt ogsaa de kommunale, som skulle have med Lovens Virken at gøre, ret betydelig Møje og Ulejlighed.

Det ærede Medlems Tanke om at faa en almindelig Lovbog, ikke blot omfattende dette Tema, men alle Temaer, er noget, vi alle rent teoretisk set kunde ønske os, og det vilde være overmaade behageligt, om vi kunde faa, ligesom man paa Christian den 5tes Tid fik det, en Lovbog, der omfattede næsten alt, hvad Lovgivningen angaar. Men jeg skal ikke nægte, at jeg gyser for Tanken om at skulle være med til at arbejde paa en saadan Lovbog, og jeg vil derfor henstille, at det gemmes til det næste Ministerium, som deri vil faa en smuk og stor Opgave.

Der er blevet anket over, at Lovforslaget stiller det uægte Barn som Regel i Overensstemmelse med Moderens Livsfor-